

Reproducció de la curiosa carta.

A Ciudad Real també parlen alemany. Si mes no, això és el que es despren de la carta que Mario Sánchez Plaza, secretari del Colegio de Aparejadores y Arquitectos Técnicos de Ciudad Real, ha enviat al Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Barcelona. En aquesta carta, escrita en alemany, Sánchez Plaza lamenta que li ha arribat a les mans un vídeo-casset parlat en català i en demana traducció a l'espanyol. Com a broma no està malament, però n'hem vistes de millors.

Raimon.

RAFA GIL

El conegut cantant i escriptor Raimon prepara per a La 2 un programa de televisió sobre literatura. El programa, anomenat *Literal*, tindrà dues parts. En la primera s'entrevistarà un autor en profunditat i, preferiblement, al seu estudi. La segona estarà dedicada a la crítica literària del llibre català, encara que també hi haurà espai per a les produccions castellanes.

Aquest és el primer programa televisiu del nostre internacional autor. En diverses ocasions ha tingut l'oportunitat de treballar per a aquest mitjà, però l'absència d'un espai indicat l'ha allunyat de les càmeres. Raimon com a bon lector gaudeix de la preparació necessària per al programa que apareix especialment interessant, no només per la manca de programació cultural sinó també per la important personalitat del cantant valencià.

SHARP: la veu antirracista dels caps rapats

Després dels últims enfrontaments entre bandes rivals de joves *skins* (o caps rapats) a Barcelona, amb una sèrie d'agressions i de detencions d'alguns dels membres d'aquests grups, una suposada nova facció d'aquesta mal vista i controvertida tribu urbana ha aparegut en escena. Són o s'autoanomenen els SHARP (Skinheads Against Racial Prejudice) o, cosa que és el mateix, 'skins contraris als prejudicis racials', al racisme.

Ja s'han afanyat a editar i trametre un comunicat de premsa, "creiem que hem de donar-nos a conèixer i deixar les coses al seu lloc", diu l'escriu. Tots aquests aldarulls, en un del quals va ser ferit un company d'aquest grup de caps rapats, els preocupen especialment i, com a *skinheads* que s'autodefineixen, els toquen ben de prop.

Els se'n volen desmarcar i neguen que les batusses que hi ha hagut aquestes darreres setmanes tinguin per motiu l'odi i l'enfrontament que hi ha, des de fa anys, entre les aficions més radicals del Barça i l'Espanyol, els Boixos Nois i les Brigades Blanquiazules; "això és el que volen fer entendre", ens comenta un representant dels SHARP. "SHARP no és cap facció dels Boixos; nosaltres no anem contra ningú pel sol fet que sigui de l'Espanyol, perquè a SHARP n'hi ha que ho són, sinó que la nostra lluita va contra el feixisme i per això responem a qualsevol agressió feixista".

L'origen dels SHARP s'ha de cercar als Estats Units, l'any 1988. Des d'aleshores ençà, ha anat configurant-se i eixamplant-se fins a crear un discurs propi i homogeni i convertir-se en una organització de *skins* amb divisions o seccions a Anglaterra, Irlanda, Noruega, Alemanya, Austràlia, Euskadi i, des de fa quasi un parell d'anys, als Països Catalans.

Com pretenen exterioritzar i fer públic, SHARP no és cap mena d'estructura política ni depèn de cap partit, col·lectiu o ideologia concreta (comunistes, llibertaris o d'altres) "i, com és normal, cada membre manté la seva visió política pròpia". Tanmateix, com diu un dels articles del *zine* (o

JORDI MORERA

butlletí) que aquí es publica sobre aquest grup de *skins*, SHARP no es defineix com una organització vertical, sinó horitzontal. "Per formar-ne part només cal estar-hi d'acord, organitzar-se, formar societats i divisions, muntar concerts, festes i fer *zines*", destaca el butlletí esmentat.

Per a aquest representant de la facció dels Països Catalans entrevistat per EL TEMPS, SHARP el que també vol és lluitar contra la manipulació dels *skins*, recuperant els seus orígens i aplegant al màxim gent que s'oposi al racisme i al feixisme. filosofies que consideren comunes. "El que cal és polititzar ideològicament. Quan dic que no sóc feixista ni racista faig política, que de fet és la vida diària", afirma; "no volem ser utilitzats ni manipulats ni aconseguir una història concreta, sinó que pretenem dignificar-nos, a nosaltres mateixos, la nostra imatge, i que la gent ens dignifiqui".

Igualment, insisteixen a fer memòria i a recordar-nos el que, per a ells, és el passat dels *skins* i l'aparició d'aquests com a tribu urbana dins la societat civil. "Hem de demostrar els orígens dels *skins*", diu el cap rapat. "l'esperit dels anys seixanta i tot el que van portar i representar". Segons ells, la primera fornada de *skins* fou multiracial i multi-

cultural, producte de l'impacte que va tenir en sectors de joves britànics la cultura dels immigrants jamaicans. "Per a nosaltres", relata una de les publicacions de SHARP, "quan parlem de *skinheads*, cal tenir present tant l'esperit del 69 (música negra, elegància en el vestir, *scooters*...) com l'esperit del 77 (vestimenta proletària, música Oi! o *hooliganisme*). Tots dos moments, integren per igual la moda *skin*".

D'altra banda, segons jove dels SHARP, cal diferenciar-los, a ells, dels qui consideren "nazis o feixistes", els *boneheads*. "Hem de demostrar a la gent que poden ser identificats fàcilment, per la manera com van pel carrer, per l'actitud porca que tenen i perquè van en grups grans, en massa".

Entre el comunicat i la pròxima aparició d'una revista de l'àmbit que representen, els SHARP esperen obrir un període de difusió d'aquesta organització i poder explicar la seva versió sobre l'origen dels *skins*. Mentre s'organitzen —un dels caps assegura que ja són al voltant de 60 o 70 membres a Barcelona, la immensa majoria caps rapats, i prop de 200 als Països Catalans— "esperem enviar la revista i els nostres documents a tothom explicant qui som i què pensem".

Àlex Romaguera

